

На данашњи дан сећамо се мале Милице Ракић из Батајнице, труднице Љиљане Спасић из Ниша, 16 радника РТС-а и свих осталих жртава НАТО бомбардовања. У нападима је погинуло више од 1.100 припадника војске и полиције. Укупан број цивилних жртава до данас није утврђен.

Двадесет четврти март био је најтежи породици Тошовић из Мердара, на чију је кућу пала бомба. Бојана је најмлађа жртва НАТО бомбардовања.

“Мени је Бојана мала била тек проходала, имала је 11 месеци, али је ваљда пожурила да проходе. Тако смо се играли по дворишту. То ме подсећа на тај дан, да је било све лепо, а ето десило се шта се десило. Увече су, преко ноћи, бомбардовали село, порушили све куће, мени убили Бојану, убили ми мужа. Ја сам била у седмом месецу трудноће са Анђелком, ћерком која сада има 25 година“, прича Марија Тошовић.

Не зна се колико је тачно људи изгубило живот у бомбардовању

Нема шта ново да се каже о тачном броју људи који су погинули у НАТО бомбардовању. Директор Канцеларије за нестале Вељко Одаловић то објашњава немогућношћу сарадње са косовским властима са једне стране и, са друге стране, жељом да се из пописа не изостави територија Косова и Метохије и шири временски период сукоба.

“Још 78 лица српске националности је на нашој листи несталих из периода 24. март - 10. јун 1999. године, а преко 420 лица још као продужена последица НАТО агресије, је оно што се десило после 10. јуна 1999. године када је страдало такође много људи“, каже Одаловић.

Процењује се да је погинуло око две и по хиљаде људи, међу њима више од хиљаду припадника војске и полиције.

Трагичне последице још видљиве

У 30.000 ваздушних налета испалено је 50.000 пројектила. Уништено је и оштећено 25.000 стамбених објеката, хиљаду километара путева и пруга, на десетине болница, вртића, школа, споменика културе.

Мете су били и мостови, војне фабрике, рафинерије, индустријска постројења. Коришћена је касетна муниција. Пројектилима са осиромашеним уранијумом највише су гађани циљеви на Косову и Метохији.

“Оно што се овој земљи догодило 1999. и даље постоји као њен, чини се, највећи проблем, а то је проблем сепаратизма у јужној покрајини. Још увек можете када пролазите кроз градове, када је Београд у питању још увек можете да наиђете на рушевине. Трагичне су последице у култури сећања. Читав један народ је након бомбардовања протеран са територије на којој је живео“, навео је историчар Милан Гулић.

Тања Раденковић је рођена током бомбардована

За 78 дана бомбардовања, рођено је 14.391 дете. Међу њима је била и Тања Раденковић из Лађеваца.

“Мени је језиве сама помисао на све те сцене, пошто је моја мајка у том моменту код куће оставила двоје мале деце, а у том моменту се порађала са мном. Рекла ми је да је имала огроман страх јер у моменту кад је улазила у породилиште, рекли су да неће пуцати на болницу, безбедни смо, кренули су ка Лађевцима. Од малена су рођаци причали – она је ратоборна, она је рођена на бомбардовање, она је борац“, прича Тања Раденковић, рођена за време бомбардовања 1999.

Бомбардовање је завршено после два и по месеца, потписивањем Војнотехничког споразума у Куманову 9. јуна 1999. Дејства су престала дан касније.

(РТС)